

اشرف، با زعامت یکی از علمای مشروطه خواه تدرو فعالیت مینمود و بقول امروزی‌ها، شب نامه‌ها متشر و نامه پراکنی‌ها می‌کرد و مخالفین مشروطه: اعم از مشروعه خواهان و مستبدین و گاهگاهی بیطرف‌ها را بهر نحوی که امکان داشت سرکوب مینمود و ازین میرید؛ و حتی مسموع شده است که این هیئت امضاء و مهر مرحوم خراسانی را نیز جعل نموده و از آن استفاده مینمود؛ تلگرافات در آن تاریخ از مسیر نجف، کرند؛ قصر؛ به طهران مخابره میشده است؛ هیئت با ایادي خود در نجف، کرند، قصر در هر یک از این سه مبدأ و مسیر تا مقصد که امکان داشت تلگرافات مخابره شده از مراجع را که مخالف خواسته‌هایشان بود تغییر داده و بصورت دلخواه درآورده و مخابره مینمودند بدیهی است که پس از مخابره و افشاء آن تا موضوع با وسائل و امکانات موجوده آن زمان باطلاع مرجع صادر کننده بر سرده ماهها گذشته و آب‌ها از آسیاب افتاده موضوع منتفی شده و تحریف

خان ارمی؛ حیدرخان عممواغلی؛ سیدحسن تقی‌زاده و حتی ذکاء‌الملک فروعی خبلی کوچکتر از آن بودند که بتوانند در طهران؛ تلگراف واصله از طرف مرحوم خراسانی را که از نجف مخابره شده بود؛ دخل و تصرفی نمایند تا چه رسد باان که تغییر داده و تحریف نمایند. کسری که راوی تلگراف از صورت مذاکرات مجلس و اسناد موجود مشروطیت در آرشیو مجلس و دولت بوده اساساً نقشی در تحریف تلگراف نداشته و مسئولیت او در این مورد در حد تطبیق دو متن و اختلاف موجود در آن‌ها می‌باشد؛ پس رد پای تفرقه افکان و توطنه چینان و ایادي مرموز را در تاریخ مشروطیت ایران باید در همان نجف اشرف در میان علماء و بزرگان وقت جستجو نمود؛ نه در میان سیاستمداران معرض و غیر اصیل مشروطه که قطعاً اینان ایادي آنان در ایران بوده‌اند و یا مأموران کشورهای خارجی برای پیشبرد مقاصد آنان.

در همان تاریخ در نجف اشرف جمعیتی با عنوان «هیئت مخفیه نجف

پیرامون تحریفی در اسناد مشروطیت ایران

دوست عزیز من جناب شکوری در صفحه ۲۸ شماره ده عنوان تحریفی در اسناد مشروطیت ایران با استناد بتلگراف مرحوم آخوند ملاکاظم خراسانی از آرشیو شخصی این جانب و تلگرافات موجود در کتاب‌های تاریخ مشروطیت ایران درباره مرحوم آخوند ملاقربانعلی حجه‌الاسلام زنجانی مقاله مبسوطی مرقوم داشته‌اند. که تمام کاسه و کوزه این تحریف را بسر سیاستمداران معرض و غیر اصیل مشروطه بخصوص مرحوم محمدعلی فروغی (ذکاء‌الملک) و یا احمد کسری شکسته‌اند و از مقاله مبسوط ایشان با مختصر چشم‌پوشی از مقدمه آن چنین استباط میشود که این تلگراف بدست فروغی و یا کسری و احیاناً در طهران بدست سیاستمداران معرض و غیر اصیل مشروطه که متأسفانه هیچگونه رد پائی در مقاله از آنها داده نشده است انجام گرفته است؛ حال آنکه اشخاصی چون پیر

در مقدمه‌ای که نگارنده بر این رساله نوشته بود تمام مراحل تحقیق آن توضیح داده شده بود، به انضمام این که گفتاری انتقادی پیرامون بحث نقلی صرف در امامت و عدم استفاده از مباحث عقلی بر آن افزون شده بود. در پی اختلاف نگارنده با ناشر در مورد مقدمه‌ای حدود ۴۰ صفحه، و تعلل ناشر به عذر حجیم شدن کتاب با افزودن مقدمه مذکور، ناشر با استفاده از بی خبری این جانب در مورد چاپ کتاب بدون اجازه از نگارنده، به چاپ کتاب اقدام نموده، و خود نیز مقدمه‌ای بیش از هشتاد صفحه کتاب را بصورت مغلوط به چاپ رسانید، حتی از باب ارائه نمونه کار، یک مجلد هم به این جانب واصل نگردید تا آنکه خود نگارنده برای تهیه نسخه‌ای از آن مجبور به ابیاع آن گردید.

هذا الذي ترك الاوهام فيه حائرة
و صير العالم النحرير زنديقاً
و در همینجا فرصت را مُختشم
شمرده، پیشنهادی جهت صدور
مجوز ارشاد اسلامی برای کتب ارائه
می نمایم، مبنی بر این که قبل از
تصدور مجوز انتشار، قرارداد ناشر و
محقق را مورد بررسی قرار دهد، چه
در کتاب مذکور نیز هیچ قراردادی
موجود نیست و جزر رفاقت و دوستی
عاملی برای ارائه دستنویس آن به ناشر
نبوده است.

حامد ناجی اصفهانی
۱۳۷۰/۱۱/۸

کنندگان نیز بمقصود خود نایل شده بودند؛ تلگراف موصوف نیز از جمله همان تلگرافاتی است که در نجف یا قصر و کرنده تغییر داده و مخابره کرده اند؛ ای کاش نویسنده سوری در تاریکی؛ یا یکی از کفایی‌ها، کمر همت بر میان می‌بست و بعد از گذشت قریب نودسال، اسناد و مدارک مشروطه، پیش‌نویس نامه‌ها و تلگرافات و مکاتبات صادره و گزارشات ایالات و ولایات کشور را که در آن روزگاران بوسیله اشخاص از اطراف و اکناف کشور و مقامات رسمی مملکت بحضور خراسانی داده شده و یادداشت هائیکه مرحوم خراسانی بخط خود و یا نزدیکانش در کنار آنها مرقوم داشته‌اند و دستورهایی که صادر کرده‌اند و تمام آن‌ها در تصرف مرحوم آقای میرزا مهدی آقازاده «پسر بزرگ آخوند خراسانی» بوده جمع آوری و تدوین و منتشر می‌نمودند. تاخانان و خادمان مشروطیت ایران شناخته شوند و سیه روی شود هر که در او غش باشد؛ در آن روز شاید بسیاری از چهره‌های توجیه الملء لکه‌دار گردد. و بسیاری از مظلومان از سر دار بزیر کشیده و تجلیل و تکریم گردد؛ باعید آن روز و با آرزوی موفقیت همه دست اندکاران مجله یوسف محسن اردبیلی زنجان، اول فروردین ماه ۱۳۷۱ سال

بسم الله الرحمن الرحيم

مقاله خوب و خواندنی آقای رضا
مختاری را در شماره ۸ مجله وزین
آینه پژوهش با عنوان «یک دسته گل
دماغ پرور» مطالعه کردم و سود بردم.
در تکمله مقاله ایشان مطالبی را
می آورم:

در سال ۱۳۵۱ شمسی فهرستی
القبایی از کتابهای خطی آستان قدس
رسبوی تألیف آقای تقی بیشن منتشر
شده است^(۱) که شامل معرفی اجمالی
حدود ۸۵۰۰ نسخه خطی است. این
کتاب جلد دوم از «مجموعه فهرست
نسخه های خطی کتابخانه های
شهرستانهای ایران» (زیر نظر
محمد تقی دانش پژوه) است.
متأسفانه و متعجبانه دست اندر کاران
فهرست القبایی جدید نیز هیچ اسمی
از این فهرست و نویسنده آن نبرده اند
که اگر عملی در کار بوده، واقعاً بی
انصافی است.

نکته دیگر درباره قدیم ترین
فهرست کتابخانه آستان قدس است.
در این باره مطالبی آقای بیشن در متن
و دانش پژوه در حاشیه آن، در همین
کتاب (ص ۵۶۴-۵۶۳) آورده اند که به
اختصار نقل می کنم: «تا آنجا که
نگارنده اطلاع دارد فهرستی که
مرحوم اعتمادالسلطنه در آخر جلد دوم

همین مطلب چنین نوشته است:

در دانشگاه فهرستی از این
کتابخانه به شماره ۳۷۳۳ و در
دانشکده حقوق فهرستی دیگر مورخ
۱۳۰۰ (شماره ۳۱۶ج) هست و ایندو
گویا کهن تر از فهرست مطلع الشمس
(چاپ ۱۳۰۲) می باشد. در فردوس
التواریخ ساخته ۱۳۰۲ ... هم
فهرست کتابهای آستان قدس آمده و
این فهرست گویا در سال ۱۲۹۷
برداشته شده. پس این یکی باید
کهن ترین باشد.»

والسلام عليکم
محسن حسین زاده

پی نوشت:
۱- مشخصات کتاب این است: فهرست
نسخه های خطی دو کتابخانه مشهد
(مدرسه نواب، آستان قدس)، کاظم
مدیر شانه چی، عبدالله نورانی، تقی
بیشن، تهران، فرهنگ ایران زمین (زیر
نظر ایرج افشار)، ۱۳۵۱. قابل ذکر
است که قسمت فهرست آستان قدس این
کتاب را آقای تقی بیشن تدوین کرده
است.

مطلع الشمس (از ص ۴۶۹-۱۵۰۰)
به چاپ رسانده قدیم ترین فهرستی
است که از نسخه های کتابخانه نشر
شده است. دیگر رساله یا مقاله ای از
آقای ایوانف now W. ivanow تحت

عنوان:

A Notice on the library attached to
the shrine of Imam Riza at Meashed.

کتبه در شماره اکتبر ۱۹۲۰
مجله آسیای سلطنتی چاپ و جداگانه
صحافی و نشر شده است. آقای
ایوانف در صفحه ۵۳۶ از این رساله
با مقاله می نویسد: در تابستان ۱۹۱۹
موفق شدم مدتی در مشهد بمانم و
کتابخانه آستانه را از نزدیک ببینم.
سپس شرحی درباره سوابق تاریخی
کتابخانه آستانه می نویسد و با استفاده
از فهرستی که در کتابخانه در دسترس
او قرار داده بوده اند بعضی از نسخ
نفیس آستانه را به طور اختصار معرفی
می کند.»

آقای دانش پژوه نیز در حاشیه